

4. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการวิจัย

4.1.1 การเตรียมผง ($\text{Na}_{1-x}\text{K}_x\text{NbO}_3$)

การเตรียมผงสารตัวอย่าง ($\text{Na}_{1-x}\text{K}_x\text{NbO}_3$) เมื่อ $x = 0.2, 0.4, 0.5, 0.6$ และ 0.8 คัวบีชีพสนออกไซด์แบบที่ใช้กันทั่วไป และใช้ Na_2CO_3 , K_2CO_3 , และ Nb_2O_5 เป็นสารตั้งต้น พบว่า สารตัวอย่างเกิดการฟอร์มเป็นผลึกที่มีสมมาตรแบบบอร์โธรมบิกไดดีเมื่อเผาที่อุณหภูมิ 900°C เป็นเวลานาน 2 ชั่วโมง สำหรับ $x = 0.2, 0.4$ และ 0.8 และที่อุณหภูมิ 900°C เป็นเวลานาน 6 ชั่วโมง สำหรับ $x = 0.5$ และสำหรับ $x = 0.6$ จะต้องใช้อุณหภูมิที่สูงกว่า 900°C เป็นเวลานาน 2 ชั่วโมง จึงจะทำให้ได้สารตัวอย่างที่บริสุทธิ์ เนื่องจากยังมีพิษของ K_2CO_3 , ปรากฏอยู่ นอกจากนี้ ได้ศึกษาผลของการเติมสารตั้งต้นประเภทการรับอนุเด่นส่วนเกิน (Na_2CO_3 และ K_2CO_3) ในสารตัวอย่างเมื่อ $x = 0.5$ พบว่าเมื่อเติมสารตั้งต้นในปริมาณที่เพิ่มขึ้นประมาณ 0.05 โมล จะสามารถลดอุณหภูมิในการแคลไชน์ให้ต่ำลงได้ คือ จะเกิดการฟอร์มเป็นผลึกที่มีสมมาตรแบบบอร์โธรมบิกไดด์อย่างสมบูรณ์เมื่อเผาแคลไชน์ที่อุณหภูมิ 800°C เป็นเวลานาน 2 ชั่วโมง

สำหรับลักษณะรูปร่างและขนาดของอนุภาคจะขึ้นอยู่กับสัดส่วนของค่า x ปริมาณสารตั้งต้นประเภทการรับอนุเด่นส่วนเกิน อุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการแคลไชน์ ทั้งนี้ขนาดของอนุภาคจะมีค่ามากขึ้นเมื่ออุณหภูมิและเวลาแคลไชน์มากขึ้นหรือปริมาณสารตั้งต้นส่วนเกินเพิ่มขึ้น โดยอนุภาคขนาดใหญ่สุดประมาณ $1.0 - 2.5 \mu\text{m}$ และมีรูปร่างเป็นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าในสารตัวอย่าง ($\text{Na}_{0.5}\text{K}_{0.5}\text{NbO}_3$) ที่เติมสารตั้งต้นประเภทการรับอนุเด่นส่วนเกินปริมาณ 0.05 โมล และเผาแคลไชน์ที่อุณหภูมิ 900°C เป็นเวลานาน 2 ชั่วโมง

4.1.2 การเตรียมเซรามิก ($\text{Na}_{1-x}\text{K}_x\text{NbO}_3$)

สำหรับการเตรียมเซรามิก ที่ค่า x ต่างๆ และ ($\text{Na}_{0.5}\text{K}_{0.5}\text{NbO}_3$) ที่เจือคัวบีชารเรือชนิดต่างๆ คือ สารตั้งต้นประเภทการรับอนุเด่นส่วนเกิน, LiTaO_3 , BaTiO_3 และ LiTaO_3 , ปริมาณ 0.05 โมล ผสมกับ LiSbO_3 , ในปริมาณต่างๆ กัน โดยเผาแคลไชน์ที่อุณหภูมิ 900°C เป็นเวลา 2 ชั่วโมง (ยกเว้น ($\text{Na}_{0.5}\text{K}_{0.5}\text{NbO}_3$) ที่เติม K_2CO_3 , และ Na_2CO_3 , ส่วนเกิน ปริมาณ 0.05 โมล และเติม LiTaO_3 , ปริมาณ 0.05 โมล ผสมกับ LiSbO_3 , ในปริมาณต่างๆ เพาแคลไชน์ที่อุณหภูมิ 800°C เป็นเวลา 2 ชั่วโมง) เพาเซินเตอร์ที่อุณหภูมิต่างๆ ในช่วง $1000 - 1200^\circ\text{C}$ เป็นเวลา 2 ชั่วโมง ด้วยอัตราการขึ้น/ลงของอุณหภูมิ 5°C ต่อนาที พบว่า แนวโน้มของอุณหภูมิซินเตอร์จะสูงขึ้น เมื่ออัตราส่วนของ x , ปริมาณ BaTiO_3 และปริมาณสารตั้งต้นประเภทการรับอนุเด่นส่วนเกินมีค่าเพิ่มขึ้น และแนวโน้มของอุณหภูมิซินเตอร์จะลดลง เมื่อเติม

LiTaO_3 ปริมาณเพิ่มขึ้น และจากการทดสอบสมบัติทางกายภาพของสารตัวย่าง พบว่า ความหนาแน่น การหดตัว และโครงสร้างชุลภาคนี้ค่าขึ้นอยู่กับอุณหภูมิชินเตอร์, ค่า x , ชนิดและปริมาณของสารเจือ และปริมาณสารตั้งต้นประเภทคาร์บอนเนตส่วนเกิน สำหรับโครงสร้างผลึกของสารตัวอย่างนี้ไม่เกิด การเปลี่ยนแปลงโดยมีลักษณะสมมาตรแบบของไครโรมนิก เมื่อเทียบสารตั้งต้นประเภทคาร์บอนเนต ส่วนเกิน และ LiTaO_3 ปริมาณ 0.00 – 0.06 โนล แต่จะเปลี่ยนเป็นแบบคิวบิกเมื่อเจือ BaTiO_3 และมีทั้ง แบบของไครโรมนิกร่วมกับเตตราไดอกอลเมื่อเทียบ LiTaO_3 และ LiSbO_3 , เมื่อชินเตอร์ที่อุณหภูมิ 1050 °C อย่างไรก็ตาม จะมีเฟสปานเปื้อนเกิดขึ้นด้วยดังนี้

- เฟส $\text{K}_2\text{Li}_2\text{Nb}_5\text{O}_{15}$ ในกรณีที่เจือด้วย LiTaO_3 ปริมาณ 0.06 โนล ขึ้นไป
- เฟส $\text{Ba}_{1.31}\text{Ti}_8\text{O}_{16}$ หรือเฟส $\text{Ba}_{1.07}\text{Ti}_8\text{O}_{16}$ ในกรณีที่เจือด้วย BaTiO_3 ปริมาณ 0.06 โนล ขึ้นไป
- เฟส $\text{K}_2\text{Li}_4\text{Nb}_{10}\text{O}_{30}$ ในกรณีที่เติม LiTaO_3 ปริมาณ 0.05 โนล และ LiSbO_3 ปริมาณ 0.0 – 0.10 โนล
- เฟส LiSbO_3 หลังเหลืออยู่ เมื่อเติม LiTaO_3 ปริมาณ 0.05 โนล และ LiSbO_3 ปริมาณ 0.10 โนล

สำหรับสมบัติทางไฟฟ้าของสารตัวอย่าง พบว่ามีค่าขึ้นอยู่กับอุณหภูมิชินเตอร์ สัดส่วนค่า x ชนิดและปริมาณสารเจือ ดังนี้

- สารตัวอย่างเมื่อ $x = 0.5$ ให้ค่า ϵ , สูงสุดประมาณ 896 เมื่อชินเตอร์ที่อุณหภูมิ 1100 °C
- สารตัวอย่างที่เติมสารตั้งต้นประเภทคาร์บอนเนตส่วนเกินปริมาณ 0.01 โนล ให้ค่า ϵ , สูงสุดประมาณ 1707 เมื่อชินเตอร์ที่อุณหภูมิ 1100 °C
- สารตัวอย่างที่เติม LiTaO_3 ปริมาณ 0.02 โนล ให้ค่า ϵ , สูงสุดประมาณ 1241 เมื่อชินเตอร์ที่อุณหภูมิ 1100 °C
- สารตัวอย่างที่เติม BaTiO_3 ปริมาณ 0.06 โนล ให้ค่า ϵ , สูงสุด ประมาณ 1293 เมื่อชินเตอร์ที่อุณหภูมิ 1175 °C
- สารตัวอย่างที่เติม LiTaO_3 ปริมาณ 0.05 โนล และ LiSbO_3 ปริมาณ 0.04 โนล ให้ค่า ϵ , สูงสุดประมาณ 1510 เมื่อชินเตอร์ที่อุณหภูมิ 1050 °C

อย่างไรก็ตาม สารตัวอย่างที่เครื่องได้ยังมีค่า $\tan \delta$ ก่อนข้างสูง ยกเว้นสารตัวอย่างที่เจือด้วย BaTiO_3 , จะให้ค่านี้ก่อนข้างต่ำ โดยจะมีค่าประมาณ 0.088

สำหรับค่า d_{33} ของสารตัวอย่างที่เตรียมได้มีค่าสูงสุด 170 pC/N ซึ่งพบในสารตัวอย่างที่เดิน LiTaO₃ ปริมาณ 0.05 มอล และ LiSbO₃ ปริมาณ 0.04 มอล สำหรับสารตัวอย่างตัวอื่นๆ พนวัยังมีค่าต่ำกว่า 100 pC/N

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 สารในระบบนี้มีจุดเหลวค่อนข้างต่ำ จึงควรศึกษาหาตัวเติมเพื่อช่วยลดอุณหภูมิชินເຕ່ອງให้ต่ำลง เพื่อช่วยป้องกันการสูญเสียของออกไซด์ประเกทอัลคลาไลน์

4.2.2 ทดลองใช้เกรียงบดผสานสารพลังงานสูง เพื่อจะช่วยให้ได้ค่าความหนาแน่นที่สูงขึ้น

4.2.3 เนื่องจากสมบัติทางไฟฟ้ามีค่าเป็นอยู่กับอุณหภูมิชินເຕ່ອງ ดังนั้น จึงควรวัดค่าทุกอุณหภูมิ